

τῆς περὶ ἀνακωχῆς μερίμνης, περὶ τῆς ἐν τῇ πολιτικῇ ἡμῶν ἔδοικάδι λόγος γίνεται, ἐγένητε καὶ τὴν μέριμναν περὶ ἀμύνης τῆς πρωτευούσης ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῆς ἀνακωχῆς. Ἐπὶ δὲ τούτῳ μετέβη τὴν τετάρτην πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν Τσατάλδῃ, Χενδέκιοι, Δέρκοις ὄχυρωμάτων τῆς πρωτευούσης ὁ ὑπουργὸς τοῦ πυροβολικοῦ Δημάτης Μηχανούτ πασσᾶς μετὰ πλλῶν ἀνωτέρων ἀξιωμάτικῶν τοῦ ἐπιτελείου.

Ἐκ τῶν σερβικῶν μεθορίων καὶ περὶ τῶν σερβικῶν προελάσεων ἐκτὸς ἀσημάντων ἀψιμαχιῶν οὐδὲν ἔτερον τίγγειλη τὴν ἔδοικάδι ταύτην, ἢ ἡ ὑπὸ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων ἀνάκτησις τῇ 26/7 μετὰ διήμερην πεσματώδη μάχην τῆς πόλεως Κουρσουμλού, πρὸς δυσμάς τῆς Νόστης κειμένης. Ἀλλώς ἐξ ἴδιωτικῶν τινων ἐξάγεται εἰδήσειν, ἀφ' ἑτέρου οἱ Σέρβοι αυνενθέντες μετὰ τῶν Ρουμάνων ἀπέκλεισαν ὅλοτζερῶς τὴν Βιδύνην, ἐνῷ ταύτογράνως προτίλασαν ἀρκούντως πρὸς νότον τῆς Λέσκοβατς πρὸς τὴν Πριστίναν καὶ εἰς ίκνα ἐπέδραμον σημεία τοῦ νομοῦ Κοτσουφοπεδίου.

Ἐν ταῖς λοιπαῖς γλώραις τοῦ πολέμου ἔντε Εὐρώπη καὶ ἐν Ἀσίᾳ ἡ θέσις διατελεῖ σχεδόν στάσιμος.

Τὸ πλοῖον *Megsira*, οὗ τὴν ὑπὸ ῥωσικοῦ καταδρομικοῦ σύλληψιν τίγγειλαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν ἀριθμῷ, συνελθεῖη τὴν 13/25 μεταξὺ Παρθενίου καὶ Λυστράς κατὰ τὰς ἀσιατικὰς ἀκτὰς τοῦ Εὔξενου. Ἐφερε δὲ κατ' ἀπογραφὴν 785 στρατιώτας, 4 ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, 9 ὑποδεσπότερους, 12 γυναικόπαιδα, 808 δέγκτας ἐμπορευμάτων, 216,270 γρύσια εἰς χρηματοδέματα καὶ λοιπά.

Μεθ' ὅλας τὰς περὶ ἀνακωχῆς πιθανότητας, ἡ Ρωσία πρὸς ἀποσόβησιν τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀγγλίας μεγίστας ποιεῖται παρασκευάς. Διετάχθη, λέγεται, ἡ ἐπὶ πόλεμον πρὸς νότον κίνησις 250,000 ἀνδρῶν, ὁ συγκατισμὸς νέου στρατοῦ ἐν Βαλτικῇ ἐξ 90,000 ἀνδρῶν, παρηγέλθηται δὲ 200,000

τυχένικ ἐν Βερολίνῳ καὶ 60 τορπιλοφόρα πλοῖα ἐν Φιούμῃ. Οὖτω, φχνεται, πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ παξ ἐτι τὸ ἀξιωμα: Si vis pacem, para bellum.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ Ι Σ Σ Σ.

Γεγονός μέγα, ὃ ἀνὴ τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην μακρόμενος ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος, ἀναποσπάστως ἐν τῇ ιστορίᾳ συνδέεται μετά τοῦ φθίνοντος ἔτους 1877.

Τὸ ληγὸν τοῦτο ἔτος μίκην ἔτει ἡλικίας μονάδα προστίθησιν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τοῦ παρόντος δὲ εἰς τὸ παρελθόν καὶ τοῦτο συγκαταριθμεῖται. Ἐν τούτοις φοβερὴ παρατίνεται εἰσέτι ἡ ἀνθρωποκτόνος πάλη, ὡς δ' εἰκός ἐκ βάθεων σκλεύουσα αὗτη πάν πολιτικὸν καὶ ἐμπορικὸν σίκοδόμημα, τοῖς ἐπιζώσι θυντοῖς ἀνεξιτήλους ἐγκαταλείπει τὰς πρὸς τὸ 1877 συνδεομένας λυπηρὰς ἀναμνήσεις.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους πρόδηλον δσημέροι καθίστατο δτι αἱματηροτάτου ἀγῶνος ἡ συγκρίτησις ἐπέκειτο, τοῦτο μὲν ἐνεκκ τῆς τῶν Ρώσων προθέσεως ὅπως ὅσον ἔνεστι τὸν κύκλον τῆς ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας μειώσωσι, τοῦτο δὲ ἐνεκκ τοῦ τῶν Τούρκων πόθου ὅπως ὅσον τάχος τὸ τῆς ἀναμίξεως εἰς τὰ ἵσωτερικὰ πράγματα τῆς Γουρκίκης δικαιώματα τῶν Φράγκων οριστικῶς ἀποποιηθῶσιν. Ἐπέκειτο λοιπὸν ἡ σύγκρουσις, καὶ δμως οὐδίδως πρόεβλεπον αὗτὴν ἐκεῖνοι οἵτινες καὶ λόγῳ συμφέροντο; καὶ λόγῳ καθήκοντος ὥρειλον νὰ προΐδωσι τὰ κατ' αὐτὴν. Ἐν τούτοις μῆνας ἐξ πρὸ τῆς κτρύζεις τοῦ πολέμου, ἡ Α.Μ. ὁ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσιῶν διὰ διατάγματος αὐτοῦ ἐπέτασσε τὴν ἐπὶ πόλεμον κίνησιν τῶν πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος προορισθέντων στρατευμάτων, τὰ δὲ γεγονότα ἀπέδειξαν ἐκτοτε δτι Ἀλεξανδρος ὁ Β', εὐχριθμούς ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποφασισθέσης πάλης παροσκευάσας ἀγωνιστὰς, καὶ τὸ ποιὸν τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν σκηνὴν τῆς ἐπιχειρήσεως παντελῶς τίγνοντες. Ἀτύχημα τὴν τοῦτο καὶ διὰ τὴν Ρωσίαν καὶ διὰ τὴν Γουρκίκην καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην δῆλην, διότι πᾶσιν ὠφέλιμος ἦτο ἡ τοῦ πολέμου ὅσον ἐνεστὶ θρηγεῖα παράτασις.

Ἡ πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος προορισθεῖσα καὶ διατυπωνισθεῖσα κατὰ τὴν ἐναρ-

ξιν αύτοῦ ρωσσική δύναμις φοβερά ἦν ὡς πρός τὸ ποσὸν μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου στρατὸς ἀρῶν, στρατὸς Ὀδησσοῦ, Κοζάκων συντάγματα, ἀκροβολισταί, σκαπανεῖς, ναῦται, δραγόνοι, οὐσάροι καὶ ἄλλοι, πάντες οὗτοι ἐλέγοντο τότε συμποσούμενοι εἰς 300 χιλιάδας μαχητῶν, βραδύτερον δύμας ἐναργῶς ἀπειδείχθη ὅτι ἔκτακτως ἀρχιαὶ ἤσαν καὶ τάξεις τῶν ῥώσων ἐκείνων πολεμιστῶν, ἀμφίβολον δ' ἀπέβη κατὰ τὴν τοῦ Δουνάβεως διάβασιν ἐὰν πλείονες τῶν 200,000 Μοσχοβίτῶν διέσησαν τὸν Προύθον, καὶ, κατὰ τὸν κ. Α. Forbes—καλῶς εἰδότα τὰ κατὰ τὸν ὑφιστάμενον πόλεμον—ἀπίθανον ὅλως τυγχάνει, ὅτι Ῥώσοις πλείονες τῶν 170,000 διῃλθον τὴν Ρουμανίαν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ιουνίου.

Ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ βαρρᾶ, εἰς μέγαν ἐν ἀρχῇ ἀποδυθείσα ἀγῶνα μετὰ στρατοῦ εὐαρθρίου, ἡ πατήθη ἀρά γε ὡς πρὸς τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν προσελευσομένων ἀντιπάλων, ἢ δι' ἐπιδεικτικῆς εἰς Ρουμανίαν καθόδου τῶν Μοσχοβίτῶν ἐσκόπει κυρίως τὴν ἐκρύβεισιν τῶν Τούρκων καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῶν πόθων αὐτῆς; Ζήτημα τοῦτο, δεκτικὸν μὲν συζητήσεως, ἀλλ' οὐδὲλως ἀλλοιοῦν τὰ ἐκ τοῦ προμηθέντος μεγάλου κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταῦτην σφάλματος προσγενόμενα ἀποτελέσματα.

Τὸ ἀπαράσκευον τῶν ἀμυντικῶν δύναμεων τῆς Τουρκίας κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἔχθροπράξιῶν, ἡ ὑπεροχὴ τοῦ στρατιωτικοῦ ὄργανομοῦ τῆς Ῥώσσιας, τὰ ἐκ τοῦ σερβικοῦ πολέμου κατὰ τὸ δοκοῦν ἐξαγθέντα συμπερίσματα, ἡ σχεδὸν ἀναιμωτεί ἐπιτευχθεῖσα διάβασις τοῦ Δουνάβεως, ἡ εὐχερής τέλος ἀλωσίς τοῦ Τορνόβου ἐνίσχυσαν πρὸς καιρὸν παρὰ τοῖς Ῥώσσοις τὸ πρὸ τοῦ πολέμου φρόνημα ὃτι ἀσήμαντος σχεδὸν ἡ τῶν Τούρκων ἀμυντικὴ δύναμις καὶ ὃτι ἀπλὴ ἐπίδειξις στρατιωτικὴ ἱσκειται διπλῶς πτοηθῆ μὲν ἡ Τουρκία, ἐπιτευχθῶσι δὲ οἱ τῶν Μοσχοβίτῶν πόθοι. Καὶ δύμας διεσκεδάσθησαν μετ' ὄλιγον τὰ ῥωσσικὰ ἐκείνα ὄντες. Οἱ παρὰ τῆς Υ. Πύλης διορισμὸς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ πεπειρχμένων στρατηγῶν, ἡ μετ' οὐ πολὺ διατράνωσις τῶν στρατιωτικῶν ἀρετῶν τῶν τούρκων πολεμιστῶν, ἡ ἐν Πλέβνᾳ ἐπικαιροτάτη συγκέντρωσις πολυκρίθμου καὶ μαχημωτάτης δύναμεως ὑπὸ τὸν δεξιώτατον τῶν τούρκων στρατηγῶν Όσμάν πασσᾶν, τὰς ἀνὰ τὴν Θράκην πλανωμένας φάλαγγας τοῦ στρατηγοῦ Γούρκου ἡνάγκασσαν ἀθρόας, καὶ ἐν σπουδῇ νὰ ἐπανακάμψωσιν ἐκείθεν τοῦ Αἴμου.

Ἐν ὑπερμεσοῦντι ιουλίῳ ἡ τῆς Τουρκίας ἀμυντικὴ ισχὺς, ὡς ἀπὸ ληθάργου ἀναντίψασα, σημεῖα ἔλωκε ζωτικότητος οὐ τῆς τυχούστης, μετὰ δὲ τὴν πρὸ τῆς Πλέβνᾳ αιματηρὰν ἐκείνην ἀπίκρουσιν τῶν ὑπὸ τοὺς στρατηγούς Σγχοφσκόην καὶ Κρούζνερ ῥωσσικῶν λεγεώνων, ὁ πρὸ τῆς Πλέβνᾳ συμμαχικὸς στρατός, τὸ ἐν τῇ παρούσῃ τῆς Σίπκας στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, ἡ ὑπὸ τὸν μέγιχν δούκα διάδοχον στρατικὸν τὸν ἐσγκτον διέτρεχον κίνδυνον, διότι οὐ μόνον ἀρχιαὶ ἤσαν καὶ τάξεις αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ διοίκησις ἐμπειστευμένη ἦτο εἰς ἄνδρας ὄμολογουμένως ἀναρμοδίους. Η ἴστορία τῶν ῥωσσικῶν ἀποτυγιῶν, ἀπὸ τοῦ πρὸ τῆς Πλέβνᾳ αιματηροῦ δράματος τῆς 19/31 Ιουλίου καὶ ιδίᾳ ἀπὸ τῆς τρίτης ἀποκρούσεως τῶν Μοσχοβίτῶν κατὰ τὴν 30/11 Σεπτεμβρίου, ἀρχὴν κυρίως ἔχει τὰς προμηθείσας αἰτίας τούτου δ' ἐνεκκ πολλὴ ἔκτοτε κατεβλήθη φροντίς διπλῶς καὶ στρατηγοὶ δεδοκιμασμένης πείρας ἀντικαταστήσωσι τοὺς ἀπομακρυνθέντας ἀνικάνους καὶ ἐπικουρίας σημαντικὴ κατέλθωσιν εἰς ἀρωγὴν τοῦ μαχομένου στρατοῦ.

Διυτυχῶς ἀδύνατον εἰπεῖν τὸ αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ἀπολειφθέντων ἀμυντικῶν μέσων τῆς Τουρκίας. Μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ γενναίου καὶ δεξιοῦ τούρκου στρατηγοῦ κλεισθείσης βουλγαρικῆς πολίγυνης, ἐφθάρη τὸ δένθος τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τῆς Τουρκίας, ἀνεπιστρεπτεί διτσαὶς συναπώλετο καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ ὑπὲρ τῶν τουρκικῶν διπλῶν ἀνέλιξιν τοῦ πρὸ τῆς Πλέβνᾳ αιματηροῦ δράματος παρεχομένη εὐκαιρία διπλῶς τελεσφόρως ἵσως προσκτηθώσι τότε αἱ συμπάθειαι κράτους ἡ κρατῶν τινῶν τῆς νῦν οὐδετέρας Εύρωπης. Εν τούτοις, ὡς τὰ πράγματα ἔχουσιν ἡδη, ἀφ' ἐνὸς μὲν δύκος μέγιχν ἐπιδρομικὸς—καίτοι πλείω τῶν ὄγδοηκοντακισχιλίων αὐτοῦ ἀπώλεσε— διὲ νέων διπλέραι στοιχείων μεγαλύνεται καὶ ριγδαίον παρασκευάζει τὸν ἐπὶ τὰ θρακικὰ πεδία κατακλυσμὸν, ἀφ' ἑτέρου δὲ σπουδαίως ἐξηγείνησαν καὶ ἀνίσχυρος πρὸς ἀναγκαίτισιν τοῦ ἐπελευσομένου χειμάρρου ὑπὸ τῶν εἰδότων κρίνονται οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι φραγμοί.

Οἱ στρατοὶ οὐδὲλως αὐτοσχεδιάζονται, ἀλλ' ἐπιπτημονικῆς συγκροτοῦνται καὶ πνεύματι στρατιωτικῷ ἐκπαιδεύονται, ἔξαλλος δὲ πτητιωτισμὸς ἐ· τῇ ἐξαφανίσει τοῦτο ἀντὶ στεφάνων στρατιωτικῶν παρασκευάζει τὸ πλειστον καταστροφάς, ἀσκόπους. Τὴν ίστορικὴν ταύτην

ἀλτήνειαν μαρτυρεῖ καὶ ἡ τύχη τοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον γαλλογερμανικὸν πόλεμον στρατοῦ τοῦ Αιγύπτου. Περιτταὶ αἱ τῶν ἀνθρώπων ἐκατόμορφαι ἐν τέλει τοῦ 19^{οῦ} αἰώνος, τοῦ κατ' εὐρημασιμὸν ἵσως αἰώνος τοῦ πολιτισμοῦ. Χάριν τῆς ἀλληλοκτονούσης ἀνθρωπότητος ἀπὸ τοῦ παρόντος εἰς τὸ παρελθόν ἃς συγκαταξιθμηθώσι καὶ αὗται μετὰ τοῦ ἔτους 1877. Εὔκταιον τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΛΙΟΥ.

Μικρὸν πρὸ τῆς τελευταίας τριακονταετίας διελαλήθη ὅτι ὁ ἐπὶ τῷ μέσει τῶν ἔλην ἑκατονταετηρίδα παραδεδεγμένος ὑπολογισμὸς περὶ τῆς ἀφ' ἡμῶν ἀποστάσεως τοῦ Ἡλίου ἀντικατέση δι' ἄλλου σπουδαίως ἐλαττοῦντος τὸν τέως παραδεδεγμένον ἀριθμὸν. Κατὰ τοὺς νεωτέρους ὑπολογισμοὺς, τὸ εἰς 95 ἑκατοντακισμύριαν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Ἡλίου διάστημα σπουδαίως συνετεμήθη καταβιβάσθεν εἰς 91 καὶ $\frac{1}{3}$ μόνον ἑκατοντακισμύρια, δηλαδὴ κατὰ τὸ ἐν τριακοστὸν περίπου τοῦ ὅλου. Η ἀλλαγὴ αὕτη σπουδαιοτάτην συνεπήγαγεν ἄλλοισιν τῶν περὶ τοῦ ἥλιακοῦ συστήματος ἰδεῖν ἡμῶν. Τινὲς ἀγνοοῦντες τὴν ἐνυπάρχουσαν σχέσιν τῆς ἀποστάσεως τοῦ Ἡλίου πρὸς τὰς κινήσεις τῆς Γῆς, ὑπέθεσαν ὅτι πράγματι ἐπῆλθεν ἄλλοισι τις λίαν πιστοῦ διάσια. Απὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὑπελογίσθη ἡ πρώτη ἀπόστασις, ἡ μεγαλειτέρα, ἀπὸ τοῦ 1762 δηλαδὴ ἔτους, ἡ Γῆ, κατὰ τὰς ὑποθέσεις αὕτων, ἐπλησίασε κατὰ τέσσαρα ἑκατοντακισμύρια μιλίων πρὸς τὸν Ἡλίον. Άλλ' ἐὰν τοιοῦτό τι ἐγένετο, ἐὰν δηλαδὴ ἐν διεκτήματι 90 ὁρῶν ἔγγιστα ἐνιαυτῶν ἡ ἀπόστασις τῆς Γῆς ἀπὸ τοῦ Ἡλίου συνετεμήθη κατὰ τὸ ἐν περίπου τριακοστὸν, κατὰ φυσικὸν λόγον μετὰ 2,500 περίπου ἐτη ὁ πλανήτης ἡμῶν θεῖαι πέσει ἐπὶ τοῦ Ἡλίου, πολὺ δὲ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, αἰτίᾳ τῆς ἐκ τῆς προσεγγίσεως πρὸς τὸν Ἡλίον αἱξούσης θερμότητος ἦθελεν ἀφανισθῆ πᾶσα βυγὴ ζῶσα ἐπ' αὐτῷ. Εὐτυχῶς δὲ τὰς καταπειρατάτας ἔχομεν ἀποδεῖξεις περὶ τοῦ ὅτι οὐδεμία ἄλλοισις ἀπόστασεως ἔλαβε χώραν. Μεθηματικῶς ἀποδεδειγμένον ἔστιν ὅτι, ἐὰν ἡ ἀπὸ τοῦ Ἡλίου τῆς Γῆς ἀπέσχοις ἐκειοῦτο κατὰ τὸ ἐν τριακοστὸν, ἦθελεν ἐπέλθει καὶ ἀνάλογος μείωσις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡγέλοιμεν δηλαδὴ, ἔλει τὸ ἔτος μικρότερον κατὰ 18 ἡμέρας. Άλλ' ἡ μεῖς καλῶς ἐπισάμεθα ὅτι ἀπὸ δύο γιλιάδων περίπου ἐνιαυτῶν οὐδὲ κατὰ ἡεπτὸν παρθέλλαξεν ἡ διάρκεια τοῦ ἔτους. Καὶ διως λίαν σπουδαῖαι εἰσιν αἱ ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ μειοῦντος τὴν ἀπόστασιν τοῦ Ἡλίου προερχόμεναι διαφοραί. Ο περὶ τοῦ ὅγκου τοῦ Ἡλίου ὑπολογισμὸς καταβιβάζεται ἀπὸ 1,400 χιλ. φορὰς τὸν ὅγκο τῆς Γῆς, εἰς 1,250,000 μόνον

φορὰς, δηλαδὴ κατὰ 150,000 φορὰς ὡς ἔγγιστα. Η μάζα κατοῦ ἡτοι τὸ πρὸν ὑπελογίζετο κατὰ 355 γιλ. φορὰς μεγαλειτέρα τῆς μάζης τῆς Γῆς, ὑπελογίσθη νῦν 316,000 μόνον φορὰς ὑπερέχουσαν αὐτῇ; δηλαδὴ μικροτέρα τῆς ἀρχήτερον ὑπολογιζομένης κατὰ 29 000 φορὰς τὴν μάζαν τῆς μεγάλης ταύτης σφρίξα; ἐρήθη τὸ ζῶμεν. Λίγηνώσεις ἡμῶν περὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς μονιμότητος αὐτοῦ, ὡς ἐνεργείας, θερμογόνου, φωτὸς καὶ ζωῆς, ἐπὶ τοῦ ἥλιακοῦ συστήματος κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης ἐμειώθηται λόγον, διότι ἡ μὲν ἐλκτικὴ αὐτοῦ δύναμίς ἔστιν ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῆς μάζης αὐτοῦ, τὸ δὲ ζωιγνικὸν, ἡ πηγὴ τοῦ φωτὸς καὶ τῆς θερμότητος, ἔστιν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐλκτικὴν δύναμιν δι' ἣς ἐπενεργεῖται ἐπὶ τῶν περὶ αὐτὸν σωμάτων, καὶ πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ κατεχομένου διαστήματος ὑπὸ τῶν σωμάτων αὐτῶν καὶ ὑπὸ τοῦ εἰδίου αὐτῶν ὅγκου. Πράγματι δὲ, ὅλον ἐν γένει τὸ ἥλιακὸν σύστημα διὰ τῆς ἄλλοισι ταύτης τῶν γνώσεων ἡμῶν περὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ Ἡλίου, οὐ μόνον κατέκταν τὴλαττάθη, ἀλλὰ καὶ ἡ θεωρία περὶ τῆς διαρκείας αὐτοῦ ὡς συστήματος κέρδισεν ἀπὸ τοῦ Ἡλίου φωτιζομένων καὶ θερμαινομένων ἐπίσης συνετεμήθη.

Η σύτῳ δὴ ἐλεγγεῖται ἀπόστασις τοῦ Ἡλίου παρὰ πάντων ἀποδεκτὴ ἐγένετο, ἀρρεῖ πολλὰς μεταγειρίσθησαν νέας μεθόδους πρὸς δρισμὸν τοῦ σπουδαίου τούτου προβλήματος πολλαὶ δὲ νέαι ἐρευναὶ ἐπὶ τῶν παλαιῶν μεθόδων ἐγένεντο μετὰ πάσης τῆς ἀκριβείας τῶν ἀναλυτικῶν τρόπων καὶ τῆς ἐντελείας τῶν δρυγάνων, οἵτις μεταχειρίζονται κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη οἱ ἀστρονόμοι. Καὶ αὐταὶ δὲ αἱ κατὰ τὸ 1760 ἔτος γενόμεναι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ δίσκου τοῦ Ἡλίου διαβίσεως τῆς Λαφροδίτης ἡρευνήθησαν ἐκ νέου καὶ μετὰ διορθώσεων διεσαφηνίσθησαν, καίτοι ἀτυχῶς ἐπ' αὐτῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐντελῶς οἱ νέοι τρόποι καὶ μεθόδοι, οἵτις χρωματίζει. Οτε δὲ ἡ τοῦ Ἡλίου ἀπόστασις ἐφαίνεται πιθανότατα δρισθεῖσα περὶ τὰ 91 $\frac{1}{2}$ ἑκατοντακισμύρια μιλίων, ὁ Ήοβάλκος ἀναδιψῶν τὰς κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετηρίδα διαβίσεις ἐνεῦρεν ὅτι ἐκ τῶν διδούμενιν τῶν τότε παρατηρήσεων εἰδίκεται ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἀπόστασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβείνῃ τὰ 92 $\frac{1}{2}$ ἑκατοντακισμύρια μιλίων. Εὐτύχει μέγα ἡν τοῦτο διὰ τὸν Γρενβίγην Stone, διότι διὰ τῆς διορθώσεως τῶν ὑπολογισμῶν ἐπὶ τῶν ἡργάτων παρατηρήσεων προηγήθητο ἡ εἰς 91 $\frac{1}{2}$ ἑκατοντακισμύριαν μιλίων ἀπόστασις. Διὰ δὲ τῆς ἐπιστήμου ταύτης ἐπικουρίας, ἡν μεταίως ἀνεξήτουν οἱ ἐκ Γρενβίγης ἀστρονόμοι, κατώρθωσεν δ. κ. Stone νὰ εἰσαγαλίσῃ ἐαυτῷ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς τῶν ἀστρονόμων ἐταιρίας, διότι